

ЧРЕЗ Административен съд – Варна
Адм. дело 2127/2016г., ХХІХ състав
ДО Върховния административен съд

Допълнение към ЧАСТНА ЖАЛБА
вх.№ 14436 от 28.09.2015г.

От Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията - СОПА
Седалище: гр. Варна, ЕИК по БУЛСТАТ: 176143308
Адрес: бул. „Владислав Варненчик“ № 133, бл.40, вх.А, ап.43, Варна 9004
Чрез Юлиян Чолаков

Срещу определение №2291/10.09.2016г. по адм. дело № 2127/2016г. на АдСВ

Уважаеми Върховни съдии,

Определението е неправилно и се оспорва на основание чл.209 т.3 във вр. с чл.236 от АПК, както и на основание чл.12 от ГПК във връзка с чл.144 от АПК, тъй като съдът не е преценил нито един от доводите ни по вътрешно убеждение.

Поводът за настоящото допълнение към частната жалба е тезата във възражението на АО, цитирам: „Считам, че не следва съда да се произнася и да преценя доводите на жалбоподателя, тъй като това правно явление се осъществява при даване ход на делото и разглеждане на жалбата по същество.“

С частната жалба жалба оспорваме именно преценката на съдия Ралица Андонова за недопустимост и от все сърце желаем осъществяването на това правно явление – разглеждане на жалбата ни по същество. Оспорваме преценката за недопустимост като неправилна поради нарушение на материалния закон, съществено нарушение на съдопроизводствените правила и необоснованост, както и поради това, че съдия Ралица Андонова не е преценила нито един от доводите ни по вътрешно убеждение, а ни е отнела и възможността да представяме доводи.

Обръщам внимание, че заместващият съдия Ралица Андонова, която е с традиционно негативно отношение не само към дейността, но и към регистрацията на СОПА, е съумяла да разреши „справедливо“ казуса само за един ден, след като кметът и цялата общинска, а и областна администрация във Варна са си го прехвърляли повече от половин година. Жалбата е пътувала три месеца до съда, а взетото решение по заявлението е укривано от АО пет месеца, докато бъде изискано специално от съда.

По такъв безотговорен към историческото наследство на Варна и варненци начин тя може би е наложила личното си отношение към НПО, чиято основна общественоразположна дейност се състои именно в това да критикува аргументирано незаконосъобразните актове на органите на власт. Критиката рядко поражда симпатия.

Отделен е въпросът, че когато въпросите по съществото на спора се решават от различни съдии, това „явление“ е съществено съдопроизводствено нарушение, тъй като основен принцип в правото е, че вътрешното убеждение и съвестта на съдиите са неприкосновени, а не взаимозаменяеми.

В настоящите допълващи БЕЛЕЖКИ нарочно избягвам понятието „съдът“, за да не го обидя, в случай, че вътрешното убеждение на титуляра е различно от това на заместничката Ралица Андонова.

За да определи жалбата за недопустима, заместничката е зачеркнала с лекота Раздел IV в ЗДОИ, озаглавен „Обжалване на **решенията** и **отказите** за предоставяне на достъп до обществена информация“. Чл.41 ал.1 от ЗДОИ гласи следното: „В случаите, когато съдът установи незаконосъобразност, той отменя изцяло или частично или изменя обжалваното решение, като задължава органа да предостави достъп до исканата обществена информация.“ Това означава, че с императивните разпоредби в чл.41 и 42 на специалния закон, **законодателят е гарантирал изрично допустимостта и разглеждането по същество на всяко оспорване на решение** за предоставяне на ДООИ или за отказ за предоставяне на ДООИ.

Аргументът е „липсата на такава техническа възможност“. Представителят на СОПА Юлиан Чолаков е с висше техническо образование, специалност „радиотехника“ и с опит във фотографията, и от тази позиция определя тезата за „липсата на техническа възможност“ старите планове и карти на Варна да се цифровизират чрез сканиране или фотографиране, за нелепа.

В СОПА нямаме членове с фотографска памет с обем, достатъчен **при прегледа** на старите карти и планове на Варна да ги запомни и тази специална памет да е снабдена с интерфейс за връзка с обикновен компютър, за да може после така получената по реда на ЗДОИ ценна обществена информация за част от историята на град Варна да бъде разкрита, разгласена и съхранена за идните поколения, вместо АО да страда за лошото състояние на историческото наследство.

Да не говорим за това, че съдия Ралица Андонова е извела извода за „липсата на техническа възможност за предоставяне на цифровизирана информация на електронен адрес“ от периодите на създаване на старите карти и планове - 1900г, 1950г, 1956г и 1965г., без да съобрази, че сега е 2016г. и цифровизирането не представлява особена трудност. Всъщност, АО е наясно с този въпрос, тъй като категорично отказа да го обсъждаме, за което по делото има доказателства.

Освен това спорният въпрос за липсата или наличието на „техническа възможност“ е въпрос по съществуващото спора и въобще не е ясно защо заместващият съдия е приел голословното твърдение на АО за чиста монета, без да даде на жалбоподателя възможност да изрази каквото и да е становище по този въпрос - в съдебното заседание, което вече е било насрочено или с отделно указание.

Ето защо моля да отмените обжалваното определение и върнете делото на първа инстанция за разглеждане на оспорването на административния акт по същество.

Настоящите бележки са предназначени да послужат директно пред ВАС.

Гр. Варна, 11.10.2016г.

С уважение: /Юлиан Чолаков/